

Adatok a „hamis eskü” monó dáihoz

1.) Pesti Frigyes 1864-ben készült helynévgyűjteményében a hunyadmegyei Livádia község helynevei közt olvassuk:

„Livadze nevű dűllő, mely jelen-be a szomszéd Borbátvíz község tulajdona állítólagosán azon regényes jogalaphál fogva, hogy miután a régi villongós időkben ellenség beütése s azon akkori vad kor szelleme szerint egészbe felégettetelt, elpusztított, a tér pusztán, parlagon maradt s idők teltével a' tulajdonjog fölött perre került a' dolog, melynek következtében egy borbátvízi hatalmas úrnek, — ki midőn a kérdéses hely színére törvényhatósági bizottmány szállt ki, lábbeliinek a' talpát belőlről megrakta földdel és midőn az eskü részire ítéltetett, megesküdt, hogy azon föld, a' melyre ő lépik, az ő udvari allodiális földje s így ezen időtől fogva a megnevezett dűllő a borbátvíziek birtokában van mai napig.”

Pesty Frigyes : Helynevek. (Kéz-irat). Hunyad megyei kötet. (Nemzeti Múzeum könyvtára. Kézirattár).

2.) Enesei Dorner Béla : Az erdélyi szászok mezőgazdasága (Budapest 1910. 189. 1.) c. munkájában fedezte fel ezt az erdélyi szász hagyományt:

Az 1802. év böjtmás havának 29-én a nemes jáász és két kún districtusok részéről tartatott közönséges gyűlés a következőket rendeli currentáltatni :*

„Rozsnyó, a még ma is szép és hatalmas hegytetőn épült vár védelme alatt nagyobb teleppé nőtte ki magát és kirajzolta Keresztényfalvát. Ezek aztán elszakadván, földjeiket is kövelelték a rozsnyaiaktól. Természetesen perre került 1563-ban, I. János király alatt a dolog, melyet a rozsnyaiak nyertek meg, de jellemző és érdekes módon : A határon a rozsnyói különdötség jól bement a keresztényfalvi-ak földjeire és megesküdt, hogy még ott is rozsnyói földön állanak. A keresztényfalviak elképpedtek, de a régi időben a hamis eskünek még a vádja is rettenetes volt, tehát nem mertek szólni. Később aztán kiderült, hogy a rozsnyóiak sern esküdle ha-misan, mert csizmájukba rozsnyai földet tettek és tényleg azon állottak az eskü alatt, tehát nem hazudtak.”

Írta: Györffy István

2012. április 15. vasárnap, 15:37 - Módosítás: 2012. április 15. vasárnap, 15:50

3.) A Nagykui ságon a török vi-lág alatt elpusztult Marjalaka és Ecseg egykori községek, 1730 táján már pusz-tákról ez évi határjárásakor Ágoston Gergely 57 éves tanú azt vallja, hogy mikor még Marjalaka és Ecseg faluk voltak s egymással villongásban áll-tak, két öreg tanú a csizmájába föl-det tett s úgy esküdött meg. (Karcag város levéltára. Metales. Ecseg- és Marjalaka.)

Györffy I.

Közli **Györffy István**. Megjelent az **ETHNOGRAPHIA-NÉPÉLET XLIX. évi 1-2.** számában.